

ERC denuncia l'estèril política de la dona de la Generalitat

Malgrat el *handicap* de ser l'única força política sense representació femenina al Parlament de Catalunya, el grup parlamentari d'ERC manté una línia de treball sèria i rigorosa amb tota la problemàtica que afecta les dones al nostre país. Aquesta feina ha consistit en bona mesura en evidenciar la manca d'una política integral en aquest àmbit per part del Govern de la Generalitat.

Les iniciatives parlamentàries d'ERC més que no pas tractar qüestions generals, han plantejat problemàtiques concretes com ara denunciar l'existència, després de 20 anys, al Centre Penitenciari de Dones de Barcelona de les fitxes de les condemnades per activitats polítiques contra la Dictadura.

També hi ha hagut dues proporcions no de llei, signades amb altres grups, sobre el Servei d'Atenció a la Dona del Centre d'Atenció Primària d'Olesa de Montserrat i, finalment, la de l'ordre dels cognoms, aprovada recentment al Parlament espanyol.

En el treball en comissions, els diputats d'ERC han demanat el potenciament de les retransmis-

sions d'esports femenins als mitjans de ràdio i televisió de la Generalitat. El passat febrer, a instàncies d'ERC, la Comissió de Seguint del Procés d'Equiparació Dona-Home, va fer comparèixer expertes en sociologia de l'educació per tal que informessin sobre l'estat de la coeducació a Catalunya. En aquesta mateixa comissió es va fer una sol·licitud de compareixença de la presidenta de l'Institut Català de la Dona, Joaquina Alemany, per tal que informi sobre el 3r Pla d'actuació del Govern de la Generalitat per a la igualtat d'oportunitats per a les dones i sobre la creació de la Comissió d'Anàlisi dels Actes de Violència contra les Dones en l'àmbit de la Llar.

Un futur incert per a les cases d'acollida

Les cases d'acollida a dones maltractades són un servei social que cobreix les necessitats d'un col·lectiu de dones que sovint no tenen prou mitjans econòmics. La Generalitat està cedint la gestió d'aquestes a empreses no especialitzades que no ofereixen els serveis específics necessaris i pretén que sigui un servei del qual s'obtinguin beneficis econòmics. És a dir, la violència domèstica segons les polítiques neoliberals també ha de ser rendible.

ERC preguntà per la tan reivindicada casa d'acollida al Baix Llobregat. La resposta del Govern va ser patètica: només se n'obriran allà on siguin necessàries i el Baix Llobregat no és una zona prioritària per aquest tipus de serveis.

Per a ERC cal revisar la política global del Departament de Benestar Social pel que fa a la violència contra les dones, doncs no n'hi ha prou amb la creació de cases d'acollida, sinó que s'hauria de pensar en una atenció i integració social d'aquestes dones molt més integral que l'actual.

presentació

Carne Porta

Secretària de la Dona

Dones i municipi

La participació en la vida política, social i cultural de la ciutadania a nivell municipal és ben àmplia i importantíssima per a la construcció de la societat democràtica. En aquesta construcció social, el paper que hem jugat les dones no sempre ha estat prou visible o prou valorat donat que l'espai públic no ens ha estat fàcil ni suficientment accessible. Si bé les actuacions ciutadanes s'exerceixen des de diferents àmbits d'actuació, hem estat excloses —

i encara ho som a molts nivells— de les preses de decisió. Així el poder institucional s'ha anat allunyant, poc a poc, de la quotidianitat ciutadana.

Conscients de l'especificitat de gènere, també pel que fa a la participació dins del poder municipal vam portar a terme, juntament amb la Fundació Josep Irla, unes jornades que sota el títol «Dona i poder municipal» van comptar amb la presència de regidores i dones del moviment feminista i

vam poder intercanviar diverses experiències sobre el tema i esbossar estratègies de treball comunes.

Fruit d'aquesta estratègia s'ha creat l'Associació de Regidores d'Esquerra (ARE), amb la voluntat de coordinar iniciatives polítiques municipals així com mantenir l'intercanvi de propostes. Com a primer repte important afrontem la consolidació del projecte. Redefinir, reflexionar, viure i desenvolupar la participació ciutadana tot

fent visible, també, la tasca municipal que estem portant a terme les dones és la base d'aquest projecte.

Un segon repte important — tot i la centralitat— és la nostra participació en el procés de debat del 1r Congrés de Dones de Barcelona que tindrà lloc al gener del 1999. S'estan desenvolupant cinc ponències marc que posem a disposició de totes aquelles que volem donar resposta política als seus desitjos i necessitats.

Constituïda l'Associació de Regidores d'Esquerra (ARE)

El novembre passat, en el marc de la jornada «Les dones i el poder municipal» organitzada a Barcelona per la Fundació Josep Irla i la Secretaria de la Dona d'ERC, es constituï formalment l'Associació de Regidores d'Esquerra (ARE), nascuda amb la voluntat de coordinar i impulsar, des dels ajuntaments de tot Catalunya, polítiques a favor de la participació de la dona en els afers municipals, i de construcció d'una societat d'iguals respectuosa amb les diferències.

L'ARE, integrada per totes les regidores d'ERC, així com per diverses representants municipals d'altres formacions d'esquerra es regirà inicialment per una gestora encapçalada per la regidora d'ERC a Reus Empar Pont. Un dels seus primers objectius serà la incorporació de regidores de col·lectius comarcals, així com d'independents, que vulguin treballar des d'aquesta plataforma municipalista, en l'enfortiment de l'esquerra nacional i feminista.

La gestora de l'ARE amb el secretari general d'ERC Josep-Lluís Carod-Rovira.

opinió

Carme Capdevila

regidora d'ERC a Sant Hilari Sacalm

Perquè una associació de regidores d'esquerra?

Justificar la necessitat de l'Associació de Regidores d'Esquerra (ARE) és gairebé una feina estèril. Les associacions sorgeixen perquè s'ha creat una demanda en que l'única resposta efectiva i viable és la col·lectiva.

Les dones regidores, ens trobem permanentment treballant al nostre municipi d'una manera bidireccional. D'una banda exercint el càrrec amb les funcions que ens

són delegades i, de l'altra, assumint la globalització de la intervenció política perquè aquesta s'adeqüi a les polítiques municipals per a les dones i, tanmateix, vetllant perquè als plans d'actuació municipal hi sigui present la visió i les necessitats de les dones del municipi. Aquests esforços s'han de sumar i coordinar, i aquesta és una de les raons principals de la creació de l'ARE.

Tanmateix, cal fer esment al nombre de dones regidores o alcaldesses, la representació de les quals no supera el 15% del còmput total i, per tant, ens trobem en la necessitat de buscar plataformes per garantir a les dones la igualtat d'accés i la seva plena participació en les estructures de poder i de presa de decisions.

Aquesta és també una tasca que s'ha d'afrontar col·lectiva-

ment, des de l'ARE, de manera que es puguin desenvolupar programes per a promoure el debat públic sobre els nous papers de les dones i els homes a la societat catalana, amb mesures que generin la participació de la dona en la vida pública i dels homes en les responsabilitats de la llar, perquè l'assoliment de la igualtat d'oportunitats reals de les dones és encara molt llunyana.

opinió

Empar Pont

regidora d'ERC a Reus

Un espai de confluència

A les acaballes del segle XX, el clàssic model d'organització i de funcionament dels partits polítics sembla trobar-se en vies d'una profunda revisió. La rigidesa de les estructures que fins avui han suportat el pes de les organitzacions polítiques en cap cas han facilitat una fluïda participació ciutadana. Ara, més que mai, la societat civil s'implica en d'altres canals d'organització que actuen com a frontisses entre la utilitat i el món de les idees. L'aparició de les ONG, de les associacions i, a

la vegada, de diferents fòrums temàtics, no és altra cosa que la recerca constant per trobar noves vies de participació, paral·lela a la dels «partits», potsers massa tancats en ells mateixos. En aquest context de debat i preocupació per trobar punts de connexió és on neix la necessitat de crear una associació de regidores d'esquerra.

A l'Estat Espanyol, només un 13% dels càrrecs electes municipals són dones, això ens situa en una franca minoria tant dins dels partits polítics com en els consis-

toris. D'aquí que, a l'hora de dissenyar les diferents línies d'actuació, és molt difícil que s'incorpori la perspectiva de gènere. Generalment, només es té una visió del món de la dona des de l'àrea purament assistencial. Les dones regidores tenim una doble responsabilitat davant del nostre electorat: primer, desenvolupar dignament i responsable les àrees que són de la nostra competència, segon, treballar per obrir de manera globalitzadora, pensant en tot el conjunt de la ciutadania i on nosaltres, les

dones, puguem sentir-nos plenament identificades.

L'Associació de Regidores d'Esquerra (ARE) neix davant d'aquesta necessitat de trobar un espai de confluència i de treball entre les dones per marcar estratègies polítiques que ens portin a anar avançant en una transformació de la societat on es respectin i es valorin les diferències especialment de gènere i que permetin la incorporació de les dones a la vida política i social dels municipis.

Dia Internacional d'Acció per la Salut de les Dones

L'any 1987 la Xarxa Mundial de Dones pels Drets Reproductius (RMMDR) va triar el 28 de maig com a Dia Internacional d'Acció per la Salut de les Dones.

Des d'aleshores aquesta data reivindicativa ha estat commemorada per diferents grups de dones i xarxes de salut que organitzen una gran varietat d'activitats, molts cops aquestes són la culminació de discussions i projectes.

Aquesta campanya internacional té, des del 1997, un caire crític amb les polítiques neoliberals a nivell social, econòmic i polític, ja que afecten directament en l'accés de les dones a una atenció sanitària integral, de qualitat i sensible al gènere de les persones.

La RMMDR demana l'adhesió a la campanya que es visibilitza el 28 de maig, així com l'organització d'activitats al voltant del tema.

Podeu enviar les adhésions per e-mail: wgnrn@antenna.nl o bé fax a la seu de la RMMDR a Amsterdam: (21) 20 622 24 50.

Un espai propi, un film col·lectiu

Sota aquest títol es fa la segona convocatòria del projecte «Un espai propi, un film col·lectiu». És una invitació a totes les dones per a plasmar en imatges i sons les característiques del seu entorn, a que representin amb més propietat la seva relació amb l'espai.

L'any passat es suggeria una observació sobre l'espai íntim o privat. En la convocatòria d'enguany es proposa que totes les filmacions facin referència als espais de treball, en el sentit més ampli del terme.

Una selecció de les filmacions presentades s'exhibirà a la 6a Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona, que tindrà lloc a la Filmoteca de la Generalitat, des del 8 al 14 de juny de 1998.

Tots els vídeos –tant els seleccionats com els que no ho hagin estat– seran transferits a una cinta

Prou agressions a les dones

Després del gran desplegament mediàtic de fa uns mesos les agressions a les dones tornen a ser un tema de segona fila. Evidentment les agressions no s'han aturat, però la premsa, i algunes institucions i partits polítics, ja les han oblidat. No hem avançat gaire en els mitjans per prevenir la violència contra les dones ni tampoc s'han aplicat mesures per a combatre-la i oferir sortides a les dones que la pateixen. Tampoc no s'ha analitzat en profunditat el tema per tal de desenvolupar polítiques socials i altres recursos.

Per tal de seguir fent visible el problema no resolt i no s'oblidi que la violència contra les dones segueix produint-se quotidiana i calladament, diversos grups de dones i ajuntaments convoquen el dia 25 de cada mes una concentració davant els diferents ajuntaments de Catalunya. Des d'ERC hem de donar suport i animar a que es porti a terme aquesta iniciativa a tots els indrets del país.

que formarà part del fons documental de Drac Màgic i del Banc d'Imatges Europeu format amb la contribució de les filmacions realitzades per dones de diferents ciutats o regions europees que també participin en el projecte.

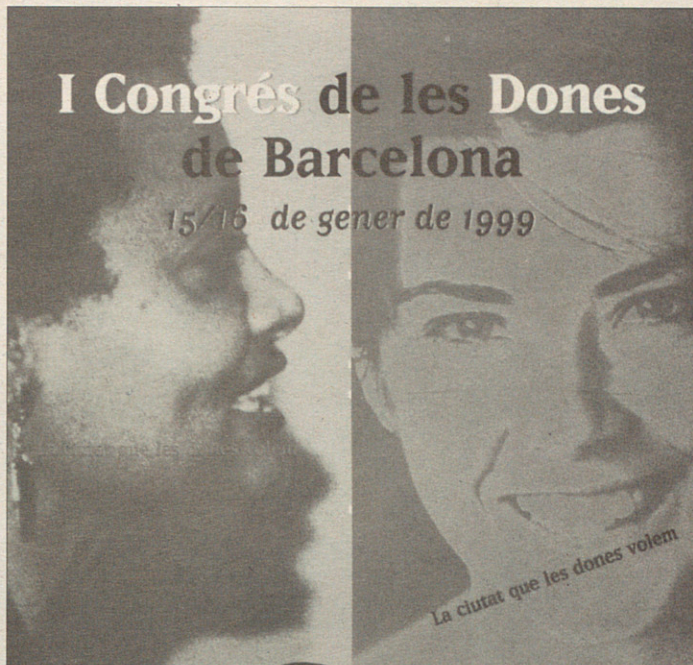
Els vídeos han de ser realitzats per dones, sense limitacions d'edat ni nacionalitat i s'hauran de cenyir al tema de la convocatòria: els treballs i els seus espais. S'hauran de presentar en format domèstic –VHS o H-8–.

La durada de la filmació haurà de ser exactament d'un minut i haurà de ser realitzada en pla-seqüència, és a dir, sense interrupció.

El termini de lliurament finalitzarà el proper 18 de maig.

Per obtenir més informació dirigiu-vos a: Drac Màgic (telèfon 932 16 00 04).

El 1r Congrés de les Dones de Barcelona es posa en marxa

El gener del 1999 les dones de Barcelona, convocades pel Consell Municipal de Dones, celebraran el 1r Congrés de les Dones de Barcelona sota el lema «**La ciutat que les dones volem**». La iniciativa pretén encetar un espai de reflexió per construir una ciutat que doni resposta a les necessitats i desitjos de les ciutadanes.

Cinc són les ponències que centraran la discussió del congrés: **Les Dones i els serveis de la ciutat** que coordina el Centre d'Anàlisi i Programes Sanitaris; **Transformem la ciutat donant valor a la participació de les dones**, coordinada per Ca la Dona; **L'espai urbà, els temps i les dones**, coordinada per la Fundació Maria Aurèlia Capmany; **Dones i ciutat a l'espai me-**

diàtic, coordinada per Drac Màgic; i **Les Dones immigrants a Barcelona**, coordinada pels diferents grups de dones immigrants de la ciutat i que sortirà de les 2es Jornades de Dones Immigrades que se celebrarà el juny.

El Congrés restarà obert a totes les dones que vulguin participar tot i que el procés de discussió de les ponències ja ha començat als consells de districte de la ciutat així com a les diferents entitats de dones. Ja s'han editat els esquemes de discussió de les ponències a les quals pot accedir-hi tothom.

És una bona ocasió per seguir reflexionant sobre el paper, la participació i les necessitats de les dones en la política municipal.

documentació disponible a la Secretaria de la Dona

- ☞ Informe sobre l'estat de les cases d'acollida a Catalunya
- ☞ Plec de les propostes sobre la violència contra les dones
- ☞ Plec de les darreres actuacions al Parlament sobre temes de coeducació
- ☞ Ponències del 1r Congrés de les Dones de Barcelona

Per demanar qualsevol informació o fer alguna consulta, poseu-vos en contacte amb Marta Molina a la Seu Nacional els dilluns i dimecres de 16:30 a 18:30 i els divendres de 16:30 a 21:30.

En casos excepcionals podeu trucar tots els matins de 9 a 15.

maig

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

juny

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

24 de maig Dia Internacional de les Dones per la Pau i el Desarmament

28 de maig Dia Internacional d'Acció per la Salut de les Dones

8 al 14 de juny 6a Mostra Internacional de Films de Dones
Barcelona, Filmoteca de la Generalitat

26 i 27 de juny 2es Jornades de Dones Immigrants de Barcelona

28 de juny Dia Internacional per l'alliberament Gai i Lesbià

dones d'ERC

Justa Goicoechea i Mayayo

Mallén (Aragó), 1896 — L'Hospitalet, 1973

Arribada a Catalunya

La família Goicoechea-Mayayo anà a viure a la zona de la Mare de Déu del Port de Barcelona. El pare entrà a treballar com a pesador a la pedrera del Clot de Can Tunis.

Justa Goicoechea, que només va anar a escola fins als 11 anys, a l'Aragó, es va formar de manera autodidacta i va aprendre a llegir i a parlar en català fins al punt que convertí la seva llengua d'adopció en la seva llengua habitual.

El 1915 entrà a treballar a una fàbrica tèxtil. Allí va conèixer qui seria el seu marit, amb qui es casà el 1918. Aquest mateix any va començar a treballar a la fàbrica tèxtil de Can Pareto, a l'Hospitalet, en la qual arribaria a ser la cap de la secció de dones. El 1919 neix la seva única filla, i el 1927 es traslladen a viure a l'Hospitalet.

Compromís polític

Arran de la proclamació de la República el 1931, s'adherí a ERC i començà a militar activament a l'agrupació del barri hospitalenc

de Santa Eulàlia, destacant-hi ràpidament.

Justa Goicoechea fou l'única dona que formà part de la candidatura d'ERC a l'Hospitalet a les eleccions municipals del 14 de gener de 1934. En aquestes eleccions, ERC guanyà per majoria absoluta (50,3%, 16 regidors) davant la Lliga Regionalista (34,1%, 8 regidors). Justa Goicoechea esdevingué així la primera dona regidora de la història de l'Hospitalet.

L'Ajuntament electe fou dissolt, per ordre militar, el 14 d'octubre, com la resta d'ajuntaments catalans, arran dels Fets d'Octubre.

La normalitat democràtica tornà amb les eleccions legislatives del febrer de 1936, en què les esquerres van imposar-se per un marge ampli. Es restablí el Govern de la Generalitat i els ajuntaments electes, que van funcionar fins el 31 d'octubre de 1936, en què, en plena Guerra Civil, es constituïren per decret de la Generalitat a tot el Principat els nous ajuntaments amb representants

d'organitzacions populars, bàsicament ERC, UGT i CNT.

Durant tot aquest període, malgrat la seva dedicació política, Justa Goicoechea treballà sempre a la indústria tèxtil.

Després de la guerra

A la fi de la Guerra Civil, va ser empresonada durant tres anys a l'espera de judici. Finalment, va ser-ne absolta sense càrrecs. Així i tot, un cop en llibertat condicional, li va ser prohibit treballar fins al 1943, en què es reincorporà a la indústria tèxtil.

Està documentat que almenys fins al desembre de 1948 havia de presentar-se mensualment a la Junta Local de Libertad Vigilada i que fins a finals dels 60 se la continuava controlant mitjançant visites periòdiques al seu domicili.

El 1956 es jubilà. L'única activitat social en què participà després de la guerra fou la que desenvolupà al Casal dels Avis de Santa Eulàlia.

Va morir el 23 de novembre de 1973, al seu domicili del carrer Pareto, a Santa Eulàlia.

Justa Goicoechea és el paradigma d'una generació. Filla de la immigració, dona treballadora, socialment i nacionalment compromesa.

Justa Goicoechea va néixer a Mallén, a l'aragonesa comarca de las Cinco Villas. El seu pare, Florentino, era un republicà radical que va ser alcalde de la població fins que hagué d'emigrar amb la família a Catalunya el 1908 a causa de les pressions dels cacics locals, que li van fer la vida impossible.

DONES D'ESQUERRA ÉS EDITADA PER LA SECRETARIA DE LA DONA

DIPÒSIT LEGAL B-23.158-1998 IMPRESA EN PAPER RECICLAT

COORDINACIÓ REDACCIÓ MARTA MOLINA CARME PORTA ROSALIA RAMON ANNA SIMÓ

COL·LABORACIONS REVISIÓ LINGÜÍSTICA CARMEN CAPDEVILA EMPAR PONT JOSEP VALL ROSALIA RAMON

SEU NACIONAL D'ERC VILLARROEL 45 08011 BARCELONA TELÈFON 934 53 60 05 FAX 933 23 71 22 E-MAIL bustia@erc.cat.org INTERNET http://www.erc.cat.org